

GOD had de wereld zo lief, dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven. Zodat iedereen die in hem gelooft, eeuwig leven heeft. God heeft Jezus naar de wereld gezonden om de mensen te redden, niet om hen te straffen. Jezus was het licht dat in de wereld kwam. Maar vele mensen hielden meer van kwaad en duisternis. Wie rechtvaardig leeft, zoekt het licht op en in alles wat hij doet, zal je zien dat God werkzaam is.

Naar Johannes 3, 14-21

NIKODEMUS begrijpt het allemaal niet zo goed. Als hij 's nachts bij Jezus langskomt, nodigt Jezus hem uit zijn leven te veranderen. Opnieuw te beginnen, als een pasgeboren baby. Hoe moet dat dan? Praten kan Nikodemus goed, want hij is een groot geleerde, maar doen wat God wil, dat is wat anders. Wat wil God eigenlijk? Nikodemus zocht het in de Wet. Alle regeltjes volgde hij nauwgezet op. Maar daarover gaat het niet, zegt Jezus. Alles begint met het geloof. Uit het geloof volgt de liefde. En wat je met liefde doet, heb je goed gedaan. Doe maar zoals Jezus, want „Ik ben het licht”, zegt Hij.

Je hebt vast van die momenten dat alles donker lijkt. Ruzie met je beste vriend of vriendin, slechte punten, gestraft door je ouders... Maar als het voorbij is, en iemand reikt je de hand, dan ziet het er al gauw veel zonniger uit. Dan kan je weer helemaal opnieuw beginnen.

VASTENKRUIS

Ons **KRUIS** ziet er inmiddels mooi uit. Deze week weer een symbool: een foto van **TILAK**, de vrouw die ons doet denken aan alle meisjes en vrouwen in India die werken aan een beter leven. Knip het uit en hang het aan jouw vastenkruis.

GEHEIMSCRIFT

...heeft aandacht voor de Derde Wereld

Broederlijk Delen

laat ons dit jaar kennis maken met de armste bewoners van **India**.

De Vlaamse zuster **Jeanne Devos** woont en werkt in India. Ze bekommert er zich om de straatkinderen en meisjes die bij rijke families werken als huisslaaf.

De kinderen van **DE BASIS** in Duffel mochten zuster Jeanne verwelkomen in hun school. Betrots waren ze! „Namaste”, riepen ze toen de zuster de grote poort binnenkwam. Dat betekent: „Ik wens je het beste, mijn vriend.” De kinderen hadden hun refter feestelijk versierd, want daar zou zuster Jeanne hen alles over India vertellen. En sommigen hadden ook zichzelf feestelijk uitgedost.

„Brrr, wat is het hier koud”, zegt zuster Jeanne. „In India is het nu 40°C. We leven er meestal buiten, want binnen is het te warm. Doe jullie gordels maar om. We vliegen over land en zee, naar het verre **BOMBAY**.”

De Indiërs worden **ARM** of **RIJK** geboren. Je behoort tot een 'kaste'. Hoe hoger de kaste, hoe belangrijker je bent. Vele kinderen leven op straat. De jongens pikken het vuil op en sorteren het om het te verkopen. Of ze werken in de fabriek. Met hun kleine vingertjes maken ze fijne knoopjes in tapijten.

Vele meisjes gaan mee met rijke families. Hun ouders denken dat ze daar naar school kunnen gaan, maar niets is minder waar. Ze worden gebruikt als **HUSSLAAFJES**. „Welke wens zou je doen?”, vroeg zuster Jeanne eens aan een klein meisje in India. „Een keertje heel hard mogen wenen, en lachen”, antwoordde ze. „Want dat mag niet van mijn baas.”

„Hoe gaan de kinderen in India gekleed?”, wil Jarne weten. „De rijken dragen een sari. Maar de meeste arme kinderen lopen in hun adamskostuum”, grapt zuster Jeanne. „Moeten de kinderen in India dan niet naar **SCHOOL?**”, vraagt Cedric. „Dat is alleen voor de rijken weggelegd. De armen stoppen meestal met school als ze zes zijn. Dan is het tijd om te werken. De meeste scholen zijn ook veel te ver weg. Maar weet je wat wij doen?”, zegt zuster Jeanne. „We geven les in een hutje in het dorp. Alle kinderen zijn er welkom. En dat werkt. Ze zitten er niet op banken zoals wij, maar gewoon op de grond. Schrijven doen ze in het zand.”

Joke en Janne maakten pannenkoeken van brooddeeg en rijst in de klas. Joke heette vandaag Maina (vogel), een Indiase naam die ze zelf koos.

© Stephane Swinnen/Broederlijk Delen

DIDI (zo noemen ze zuster Jeanne in India) wil dat de kinderen en hun ouders zelf opkomen voor hun rechten. In vele dorpen is er al een kinderparlement. Na een overstrooming stapten die kinderen naar de burgemeester om voor te stellen nieuwe voedselkaarten te maken voor de armen. Of ze betoogden tegen foltering van Karita, een meisje van tien.

Zuster Jeanne neemt afscheid en geeft aan elke klas een **WIEROOKSTOKJE**. Want wierook is typisch voor India, omdat het een gevoel van samenhang geeft. Het sluit niemand uit. Iedereen mag genieten van de geur.